

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Υπόθ. Αρ.: 1118/18

5 Ιουνίου, 2020

[Μ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΔΔΔΔΠ.]

Αναφορικά με το άρθρο 146 του Συντάγματος

Μεταξύ:

A.B.

Αιτητή

-και-

Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Υπηρεσίας Ασύλου

Καθ'ων η Αίτηση

Κατσαρίδης Δ. (κ.) για Ρίκκος Μαππουρίδης και Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε,
Δικηγόρος για τον Αιτητή.

Κ. Παπαδοπούλου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Καθ'ων
η Αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Μ.ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ.Δ.Δ.Δ.Π.: Με την παρούσα προσφυγή ο
Αιτητής προσβάλλει τη νομιμότητα και ορθότητα της απόφασης της

Υπηρεσίας Ασύλου ημερομηνίας 16/05/2018, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας και του παραχωρήθηκε καθεστώς συμπληρωματικής προστασίας και αιτείται όπως το Δικαστήριο αναγνωρίσει στον Αιτητή το καθεστώς του πρόσφυγα.

Τα ουσιώδη γεγονότα της παρούσας υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

Ο Αιτητής αναχώρησε παράνομα από την χώρα καταγωγής του και αφίχθηκε στην Κυπριακή Δημοκρατία τον Αύγουστο του 2017 παράνομα, όπως ο ίδιος ανέφερε κατά τη διάρκεια της συνέντευξής του. Στις 4/08/17 υπέβαλε αίτηση ασύλου από τα κρατητήρια της Μεννόγειας. Κατά την υποβολή της αίτησης ασύλου δόθηκε στον Αιτητή ενημερωτικό έντυπο.

Στις 26/03/18, ο Αιτητής προσήλθε στα γραφεία της Υπηρεσίας Ασύλου για την προκαθορισμένη συνέντευξη με τον αρμόδιο λειτουργό/εμπειρογνώμονα της Ευρωπαϊκής Αρχής Υποστήριξης για το Άσυλο. Στη συνέχεια, ο αρμόδιος λειτουργός ετοίμασε έκθεση-

εισήγηση ημερομηνίας 30/03/18 προς τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Ασύλου. Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Ασύλου αποφάσισε την χορήγηση του καθεστώτος συμπληρωματικής προστασίας στον Αιτητή στις 15/05/18.

Στις 26/07/2018 καταχωρήθηκε η παρούσα, υπό εξέταση, προσφυγή.

Τα επιχειρήματα και των δύο μερών εστίασαν σε ένα βασικό νομικό ερώτημα και αυτό είναι το κατά πόσον ο Αιτητής ως Παλαιστίνιος απολάμβανε την προστασία της οργάνωσης UNRWA, στη Γάζα και μετέπειτα, αφού δεν βρίσκεται πλέον στη χώρα ή περιοχή όπου επιχειρεί η εν λόγω οργάνωση, κατά πόσο δικαιούται αυτόματα την αναγνώριση του ως πρόσφυγας.

Αρχικά πρέπει να σημειωθεί ότι οι Καθ'ων η Αίτηση αποφάσισαν να παραχωρήσουν καθεστώς συμπληρωματικής προστασίας στον Αιτητή, με βάση το άρθρο 19(1) του περί Προσφύγων Νόμου, θεωρώντας πως διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να υποστεί σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη αν επιστρέψει πίσω στον χώρο διαμονής του στη

λωρίδα της Γάζας αλλά δεν αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας αφού η αίτηση του δεν βασίζεται σε οποιοσδήποτε από τους λόγους του άρθρου 3(1) του περί Προσφύγων Νόμου.

Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, φαίνεται ότι ο αρμόδιος λειτουργός/εμπειρογνώμονας της Ευρωπαϊκής Αρχής Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO), ο οποίος είναι αποσπασμένος στην Υπηρεσία Ασύλου (από τούδε και στο εξής αναφέρεται ως 'ο λειτουργός'), ο οποίος διεξήγαγε και την συνέντευξη με τον Αιτητή, καταγράφει στην έκθεση-εισήγηση του την κατάσταση στη Γάζα και εισηγείται την χορήγηση του καθεστώτος συμπληρωματικής προστασίας, εισήγηση που ενέκρινε ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Ασύλου:

*«Based on available country of origin information (see above), it can be concluded that the situation in Gaza qualifies as international or internal armed conflict; where the applicant faces a serious and individual threat to his life or person as a civilian by reason of indiscriminate violence. **There is no actor of protection and there is no internal protection alternative.***

Therefore, the applicant does qualify for subsidiary protection.»

Ο συνήγορος του Αιτητή, μέσω της γραπτής του αγόρευσης, υποστηρίζει ότι λανθασμένα δόθηκε στον Αιτητή το καθεστώς συμπληρωματικής προστασίας και οι Καθ'ων η Αίτηση ενήργησαν με πλάνη καθότι, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις και τη νομολογία του ΔΕΕ, οι αρχές έπρεπε να του αναγνωρίσουν το προσφυγικό καθεστώς. Κύριο επιχείρημα των Καθ'ων η Αίτηση ήταν ότι ο Αιτητής ουδέποτε απολάμβανε της προστασίας της UNRWA, επομένως ορθώς η υπόθεση του εξετάστηκε στην βάση του περί Προσφύγων Νόμου. Η συνήγορος των Καθ'ων η Αίτηση παρέπεμψε στη συνέντευξή του, στην οποία δήλωσε ότι γεννήθηκε στην Khan Ynis στην Γάζα, ενώ ο τελευταίος τόπος διαμονής του ήταν η Ain Jalout, Nuseirat. Περαιτέρω, οι Καθ'ων η Αίτηση ισχυρίζονται ότι ο Αιτητής ουδέποτε δήλωσε ότι διέμενε σε προσφυγικό συνοικισμό, ενώ από την συνέντευξη, αλλά και από την ίδια την θέση του Αιτητή όπως αυτή προβάλλεται στην γραπτή του αγόρευση προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι εγκατέλειψε την χώρα καταγωγής του λόγω της έκρυθμης κατάστασης που επικρατεί.

Κρίνω σκόπιμο να παραθέσω τη σχετική νομοθεσία που αφορά τη συγκεκριμένη υπόθεση:

Η διάταξη του άρθρου **1Δ της Συνθήκης της Γενεύης 1951 για τους Πρόσφυγες** ορίζει:

«Η Σύμβασις αυτή δεν εφαρμόζεται επί προσώπων άτινα απολαύουν σήμερον της προστασίας ή συνδρομής παρεχομένης ουχί υπό του Υπατου Αρμοστού των Ηνωμένων Εθνών.- Όταν η ως άνω προστασία ή συνδρομή παύση παρεχομένη δι' οιανδήποτε αιτίαν χωρίς συγχρόνως να έχη οριστικώς ρυθμισθή η τύχη των προσώπων τούτων, συμφώνως προς τας υπό της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών ληφθείσας σχετικές αποφάσεις, τα πρόσωπα ταύτα θα απολαύουν αυτομάτως των εκ της Συμβάσεως ταύτης απορρεόντων ευεργετημάτων.»

Η διάταξη του άρθρου **12(1)(α) της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ** ορίζει:

«Υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής αποκλείεται από το καθεστώς πρόσφυγα εφόσον:

(α) εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου 1 σημείου Δ, της σύμβασης της Γενεύης, το οποίο αφορά την παροχή προστασίας ή συνδρομής από

όργανα ή οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών, εκτός της UNHCR. Σε περίπτωση που η εν λόγω προστασία ή συνδρομή έχει παύσει για οποιοδήποτε λόγο, χωρίς να έχει διευθετηθεί οριστικά η κατάσταση των προσώπων αυτών σύμφωνα με τα οικεία ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, τα εν λόγω πρόσωπα θα δικαιούνται αυτοδικαίως τα ευεργετήματα της παρούσας οδηγίας.»

Το άρθρο 5(1) του Περί Προσφύγων Νόμου ορίζει:

«Αιτητής αποκλείεται από το καθεστώς του πρόσφυγα-

α) σε περίπτωση που τυγχάνει ήδη διεθνούς προστασίας ή συνδρομής από όργανα ή οργανισμούς ή γραφεία των Ηνωμένων Εθνών άλλα από την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες· εάν η εν λόγω προστασία ή συνδρομή έχει παύσει για οποιοδήποτε λόγο, χωρίς να έχει διευθετηθεί οριστικά η κατάσταση τέτοιου προσώπου σύμφωνα με τα οικεία ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, τέτοιο πρόσωπο δικαιούται αυτοδικαίως τα ευεργετήματα του παρόντος Νόμου·»

Αρχικά απορρίπτω τον ισχυρισμό των Καθ'ων η Αίτηση ότι ο Αιτητής ουδέποτε απολάμβανε της προστασίας της UNRWA. Ως φαίνεται και από τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, ο Αιτητής υπέβαλε στην Υπηρεσία Ασύλου, μεταξύ άλλων, διαβατήριο και αποδεικτικό έγγραφο της διεύθυνσης του στη Γάζα, κάρτα εγγραφής UNRWA και έγγραφο που αναγράφει την ημερομηνία εξόδου του από τη Γάζα. Τα στοιχεία αυτά έγιναν δεκτά και δεν αμφισβητήθηκαν από τον λειτουργό, ως αναγράφεται στην εισηγητική του έκθεση (Παράρτημα 4 της Ένστασης).

Επίσης παραπέμπω και σε απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) στην υπόθεση ***Bolbol κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal***, απόφαση ημερ. 17 Ιουνίου 2010 (***«Bolbol»***) στην οποία ο όρος «πρόσωπα που απολαμβάνουν την προστασία ή την συνδρομή της UNRWA» έτυχε ερμηνείας. Στην εν λόγω υπόθεση το ΔΕΕ έκρινε ότι «μόνον τα πρόσωπα που έτυχαν πράγματι συνδρομής από το UNRWA εμπίπτουν στην προβλεπόμενη στο εν λόγω άρθρο ρήτρα αποκλεισμού από το καθεστώς πρόσφυγα.» (παράγραφος 51). Όσον αφορά το τί αποτελεί πραγματική προστασία ή συνδρομή, το

Δικαστήριο προχώρησε στην διευκρίνιση πως «η εγγραφή στο UNRWA συνιστά επαρκή απόδειξη της πραγματικής παροχής συνδρομής εκ μέρους του UNRWA». Στην παρούσα υπόθεση, ο Αιτητής είχε προσκομίσει κατά τη συνέντευξή του κάρτα εγγραφής UNRWA, το οποίο σύμφωνα με την υπόθεση **Bolbol** είναι επαρκής απόδειξη ότι τυγχάνει συνδρομής εκ μέρους της UNRWA.

Ουσιώδες άρθρο για σκοπούς ανάλυσης της παρούσας υπόθεσης είναι το άρθρο 1(Δ) της Σύμβασης της Γενεύης για τους Πρόσφυγες το οποίο προβλέπει ότι τα πρόσωπα που βρίσκονται επί του παρόντος υπό την προστασία και συνδρομή οργάνων των Ηνωμένων Εθνών εκτός της Ύπατης Αρμοστείας, δε δύναται να επωφελούνται από τις διατάξεις της Σύμβασης του 1951. Ουσιαστικά είναι ρήτρα αποκλεισμού, η οποία εισήχθη για να αποφευχθεί η αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ύπατης Αρμοστείας και άλλων οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών συμπεριλαμβανομένου συγκεκριμένα και του Οργανισμού UNRWA. Ωστόσο, και προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεχής προστασία και βοήθεια προς τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 1(Δ) ορίζει, όταν η προστασία αυτή έχει παύσει για οποιοδήποτε λόγο, τα πρόσωπα αυτά θα

δικαιούνται **αυτοδικαίως** τα ευεργετήματα της Σύμβασης. Το άρθρο 1(Δ) αποτυπώνεται στο άρθρο 12(1)(α) τις οδηγίας 2011/95 ΕΕ σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών, όπως έχει εξάλλου μεταφερθεί στην Κυπριακή Νομοθεσία δυνάμει του άρθρου 5(1) του Περί Προσφύγων Νόμου 2000.

Συναφώς, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, λόγω της ιδιαίτερης καταστάσεως των Παλαιστινίων προσφύγων, τα συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση της Γενεύης αποφάσισαν σκοπίμως, το 1951, να προβλέψουν υπέρ αυτών την ιδιαίτερη ρύθμιση του άρθρου 1(Δ), της συμβάσεως αυτής, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 12(1)(α) τις οδηγίας 2011/95 ΕΕ.

Οι κατευθυντήριες γραμμές αναφορικά με την εφαρμογή του άρθρου 1(Δ) και το επακόλουθό «τεστ» στο οποίο οι αρχές θα πρέπει να ανατρέχουν, διατυπώνονται στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση ***Mostafa Abed El Karem El Kott and Others v. Bevandorlasi es Allampolgarsagi Hivatal*** C-364/11 (από τούδε και στο εξής αναφερόμενη ως «El Kott»), ημερ. 19/12/12 το

οποίο, αξίζει να σημειωθεί, συνεδρίασε ως τμήμα μείζονος συνθέσεως για το εν λόγω θέμα.

Στην υπόθεση αυτή αναφέρεται ρητά ότι για να αρθεί ο αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα που προβλεπόταν στο άρθρο 12(1)(α), της Οδηγίας 2004/83 (η οποία οδηγία αντικαταστάθηκε από την Οδηγία 2011/95/ΕΕ σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, η οποία βρίσκεται σήμερα σε ισχύ, με αντίστοιχο άρθρο αποκλεισμού), είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορεί να γίνει δεκτό ότι παύει η παρεχόμενη από το UNRWA συνδρομή κατά την έννοια της δεύτερης περιόδου της ως άνω διατάξεως.

Για να παύσει η συνδρομή από το UNRWA πρέπει είτε να έχει καταργηθεί το όργανο ή οργανισμός που παρέχει την προστασία ή τη συνδρομή, είτε να υφίσταται το όργανο ή οργανισμός αλλά να αδυνατεί να εκπληρώσει την αποστολή του.

Σημειώνεται ότι όσον αφορά την εξέταση, σε συγκεκριμένη περίπτωση, των περιστάσεων που οδήγησαν στην αναχώρηση από τη ζώνη επιχειρήσεων του UNRWA, οι εθνικές αρχές πρέπει να συνεκτιμούν τον σκοπό του άρθρου 1Δ της Σύμβασης της Γενεύης, ο οποίος είναι η διασφάλιση της συνέχειας της προστασίας των Παλαιστίνιων προσφύγων, υπ' αυτή τους την ιδιότητα, έως ότου διευθετηθεί οριστικά η κατάστασή τους σύμφωνα με τα οικεία ψηφίσματα της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών.

Παραπέμπω σε αποσπάσματα που παρατίθενται αυτούσια από την απόφαση *El Kott*, τα οποία καθοδηγούν για τον τρόπο αξιολόγησης τυχόν αποκλεισμού Παλαιστίνιου πρόσφυγα:

«63 Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού αυτού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι Παλαιστίνιος πρόσφυγας εξαναγκάζεται να εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων του UNRWA όταν ευρίσκεται σε προσωπική κατάσταση σοβαρής ανασφάλειας και το όργανο αυτό αδυνατεί να του διασφαλίσει, εντός της ως άνω ζώνης, συνθήκες διαβιώσεως οι οποίες συνάδουν προς την αποστολή με την οποία αυτό είναι επιφορτισμένο.

64 Συναφώς, πρέπει να προστεθεί ότι, στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση παροχής ασύλου επιχειρούν να διαπιστώσουν αν, για λόγους που εκφεύγουν του ελέγχου του και είναι ανεξάρτητοι της βουλήσεώς του ένα πρόσωπο δεν είχε, πράγματι, πλέον τη δυνατότητα να τυγχάνει της συνδρομής η οποία του παρεχόταν πριν εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων του UNRWA, θα πρέπει να προβαίνουν σε χωριστή εκτίμηση όλων των κρίσιμων στοιχείων, στο πλαίσιο της οποίας το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/83 μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία.

65 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 2004/83 έχει την έννοια ότι στην παύση της προστασίας ή συνδρομής εκ μέρους άλλου, πλην της HCR, οργάνου ή οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών «για οποιοδήποτε λόγο» περιλαμβάνεται επίσης η περίπτωση προσώπου ως προς το οποίο η ως άνω προστασία ή συνδρομή, της οποίας αυτό έχει όντως κάνει

χρήση, παύει για λόγο που εκφεύγει του ελέγχου του και είναι ανεξάρτητος της βουλήσεώς του. Εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της υποβληθείσας από το πρόσωπο αυτό αιτήσεως παροχής ασύλου να εξακριβώσουν, βάσει εξατομικευμένης αξιολογήσεως της αιτήσεως, αν το πρόσωπο αυτό εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων του ως άνω οργάνου ή οργανισμού, πράγμα το οποίο συμβαίνει στην περίπτωση που το ως άνω πρόσωπο βρισκόταν σε προσωπική κατάσταση σοβαρής ανασφάλειας και το οικείο όργανο ή οργανισμός αδυνατούσε να του διασφαλίσει, εντός της ζώνης αυτής, συνθήκες διαβιώσεως οι οποίες συνάδουν προς την αποστολή του εν λόγω οργάνου ή οργανισμού.»

Να προσθέσω σε αυτό το σημείο και την απόφαση στην υπόθεση C-585/16, με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το διοικητικό πρωτοδικείο Σόφιας, Βουλγαρία, **Serin Alheto**, ημερ. 25 Ιουλίου 2018, στην οποία το ΔΕΕ συνεδρίασε και πάλι σε μείζονα σύνθεση, όπου αποφασίστηκε ότι το άρθρο 12(1)(α), της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 10(2) της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, έχει την έννοια ότι για την εξέταση αίτησης διεθνούς

προστασίας που υποβάλλεται από πρόσωπο εγγεγραμμένο στην Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) επιβάλλεται να εξετάζεται αν στο πρόσωπο αυτό παρέχεται αποτελεσματική προστασία ή συνδρομή από τον εν λόγω οργανισμό, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση αυτή δεν έχει προηγουμένως απορριφθεί λόγω της συνδρομής άλλου λόγου αποκλεισμού ή απαραδέκτου πέραν του προβλεπόμενου στο άρθρο 12(1)(α), πρώτη περίοδος, της Οδηγίας 2011/95.

Προσθέτω και τονίζω ότι πρόσωπο που δικαιούται αυτοδικαίως τα ευεργετήματα της Οδηγίας 2011/95, ως λέχθηκε στην υπόθεση ***El Kott*** (τότε αναφορικά με την Οδηγία 2004/83) δεν υποχρεούται κατ' ανάγκην να αποδείξει φόβο διώξεως, πρέπει, όμως, να υποβάλει, όπως εξάλλου έπραξε ο Αιτητής, αίτηση χορηγήσεως του καθεστώτος πρόσφυγα. Στο πλαίσιο της εξέτασης της αίτησης αυτής, η Υπηρεσία Ασύλου έπρεπε να εξακριβώσει όχι μόνο ότι ο Αιτητής είχε όντως τύχει της συνδρομής του UNRWA, κάτι το οποίο δεν φαίνεται να αμφισβητήθηκε κατά την αξιολόγηση της συνέντευξης του Αιτητή και των στοιχείων που προσκόμισε, αλλά και ότι η συνδρομή είχε παύσει

και ο Αιτητής δεν ενέπιπτε σε κάποιο άλλο λόγο αποκλεισμού ως προνοείται από τη νομοθεσία.

Σύμφωνα δε με την απόφαση του ΔΕΕ στην *El Kott*, εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της υποβληθείσας από το πρόσωπο αυτό αιτήσεως παροχής ασύλου να εξακριβώσουν, βάσει εξατομικευμένης αξιολογήσεως της αιτήσεως, αν το πρόσωπο αυτό εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη ζώνη επιχειρήσεων του ως άνω οργάνου ή οργανισμού, λόγω του ότι βρισκόταν σε προσωπική κατάσταση σοβαρής ανασφάλειας και το οικείο όργανο ή οργανισμός αδυνατούσε να του διασφαλίσει συνθήκες διαβίωσης οι οποίες συνάδουν προς την αποστολή του εν λόγω οργάνου ή οργανισμού. Στην εισηγητική έκθεση του λειτουργού, στην οποία βασίστηκε ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Ασύλου για να εκδώσει την απόφασή του, καταγράφεται η κατάσταση που επικρατεί στη Γάζα (υπογραμμίσεις δικές μου):

« (...) *According to UN General Assembly, Report of the Special Committee to Investigate Israeli Practices Affecting the Human Rights*

*of the Palestinian People and Other Arabs of the Occupied Territories
(see Red 68 1x):*

There is 'a continuing detrimental impact of ongoing unlawful Israeli practices and measures in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, including the excessive use of force by the Israeli occupying forces against Palestinian civilians, resulting in the death and injury of civilians and the widespread destruction of property and vital infrastructure, including during the Israeli military operations in the Gaza Strip in July and August 2014, as well as ongoing settlement activities and construction of the wall, the internal forced displacement of civilians, the imposition of collective punishment measures, particularly against the civilian population in the Gaza Strip, where continuing severe restrictions on movement amount to a blockade, and the detention and imprisonment of thousands of Palestinians'.

(...)

Tensions around the Al-Aqsa/Temple Mount compound in July-August 2017 triggered an escalation in violence. Israeli security forces used lethal force against demonstrators and against suspected attackers in

the West Bank and at the Gaza border. Palestinian assailants, most of them apparently acting without the formal sponsorship of any armed group, carried out stabbings and occasional shootings against Israelis.

Between January 1 and November 6, 2017, Israeli security forces killed 62 Palestinians, including 14 children, and injured at least 3,494 Palestinians in the West Bank, Gaza and Israel, including protesters, suspected assailants or members of armed groups, and bystanders. Palestinians killed at least 15 Israelis during this same time, including 10 security officers, and injured 129 in conflict-related incidents in the West Bank and Israel.

Gaza Strip

Closure

Israel's near-total closure of the Gaza Strip, particularly restrictions on movement of people and on outgoing goods, together with Egypt keeping its border with Gaza mostly closed, continued to have severe consequences for the civilian population.

(...)

Israel

As of November 6, lethal force by Israeli forces resulted in the killing of 17 and injuring of at least 215 Palestinians in Gaza, the UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) reported.

(...)

C. Legal Analysis

Eligibility for Refugee Status

Analyzing the applicant's statements, no fear of persecution was established based on his nationality, race, religion, membership in a particular social group or political opinion as is described in the Geneva Convention 1951, in Article 9 (1), (2) of the Qualification Directive 2011/95/EU and in Article 3C (1), (2) of the Refugee Laws 2000/2016.

Therefore, the applicant does not qualify for refugee status.

Regarding the Art. 15 c) of the Qualification directive and based on the information on the situation in Gaza cited above, it is concluded that the applicant, if he returns to Gaza, being his place of residence before his departure - he will be at risk as a civilian,

as the situation today in this area can be characterised as state of international or internal conflict.

■ *actors of protection*

Based on the aforementioned country of origin information and taking into account the accepted material facts, it can be concluded that the authorities in Gaza are not able to provide sufficient protection against persecution and serious harm due to the ongoing hostilities.

■ *internal protection alternative*

It cannot be reasonably concluded that the applicant could relocate in any other region of Gaza, especially considering the ongoing blockade.»

Από τα ευρήματα λοιπόν της Υπηρεσίας Ασύλου, είναι καθαρό ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη Γάζα, ο Αιτητής διατρέχει κίνδυνο και προκύπτει ότι εκεί υπάρχει διεθνής και εσωτερική ένοπλη σύρραξη. Επίσης διαφαίνεται ότι οι αρχές δεν είναι ικανές να προσφέρουν

επαρκή προστασία κατά διώξεως και σοβαρής βλάβης που πιθανόν να υποστεί ο Αιτητής και δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο Αιτητής μπορεί να μετεγκατασταθεί σε άλλη περιοχή της Γάζας.

Αναντίρρητα από τα στοιχεία και τις πληροφορίες που προκύπτουν από τις πηγές πληροφόρησής που παραθέτουν οι Καθ'ων η Αίτηση στην εισήγηση τους (Παράρτημα 3 της Ένστασης) αναγνωρίζεται από τους Καθ'ων ότι υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για τους οποίους ο Αιτητής δεν είναι σε θέση να επιστρέφει ή και να επωφεληθεί εκ νέου από την προστασία ή συνδρομή του οργανισμού UNRWA, αλλά και πρακτικά και νομικά εμπόδια και προβλήματα ασφάλειας σε περίπτωση επιστροφής.

Περαιτέρω, από τις διαθέσιμες πηγές πληροφόρησης για την κατάσταση που επικρατεί στη περιοχή της Γάζας, προκύπτει ότι πράγματι η UNRWA δεν δύναται να παρέχει αποτελεσματική προστασία στον Αιτητή σε περίπτωση επιστροφής του εκεί.

Συγκεκριμένα, έκθεση του οργανισμού United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) ημερομηνίας 27 Μαρτίου 2019, με τίτλο 'Approaching the first anniversary of the "Great March of Return" protests in Gaza' αναφέρει ότι από τον Μάρτιο του 2018 υφίστανται βίαιες συγκρούσεις μεταξύ των Παλαιστίνιων και του Ισραηλινού στρατού στην περιοχή της Γάζας, και οι Ισραηλινές δυνάμεις σκότωσαν 195 Παλαιστίνιους (συμπεριλαμβανομένων 41 παιδιών), ενώ τραυματίστηκαν σχεδόν 29.000 άτομα (συμπεριλαμβανομένων και άνω των 7000 οι οποίοι τραυματίστηκαν με ζωντανά πυρομαχικά). Επίσης σε έκθεσή της OCHA με τίτλο 'Humanitarian snapshot: Casualties in the context of demonstrations and hostilities in Gaza | 30 March 2018 – 31 July 2019', ημερομηνίας 31 Αυγούστου 2019, αναφέρεται πως: "since the 30 March 2018, the Gaza Strip has witnessed a significant increase in Palestinian casualties resulting from the start of the Great March of Return demonstrations. In addition, other activities along Israel's perimeter fence have resulted in increased levels of casualties. This snapshot captures the number of casualties since the start of the Great March of Return on 30 March 2018. The large number of casualties of unarmed

Palestinians, the use of live-ammunition and the impact of tear gas canisters all raise concerns of excessive use of force. Exposure of children to violence and the lack of protection for medical personnel are additional concerns”.

Σύμφωνα επίσης με έκθεση της UNRWA ημερομηνίας 28 Μαρτίου 2019, με τίτλο ‘Gaza’s "great march of return" one year on’, οι εχθροπραξίες του 2018 είχαν ως αποτέλεσμα τον μεγαλύτερο αριθμό τραυματιών μετά τις εχθροπραξίες του 2014 . Η βία κατά μήκος του συνοριακού φράχτη της Γάζας με το Ισραήλ συνεχίστηκε και την περίοδο Αύγουστο 2019 – Φεβρουάριο 2020.

Επίσης, στην έκθεση της UNRWA ‘Occupied Palestinian Territory Emergency Appeal 2020’ ημερομηνίας 31 Ιανουαρίου 2020, η κατάσταση ασφαλείας στην Γάζα χαρακτηρίστηκε ως: "highly volatile, with recurring incursions and airstrikes by the Israeli security forces (ISF), alongside the firing of rockets by militants, and frequent demonstrations along the perimeter fence separating the Gaza Strip and Israel." Επίσης, στη πρόσφατη έκθεση του Συμβουλίου

Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου 2019, με τίτλο 'Implementation of Security Council resolution 2334 (2016)' (Δεκέμβρης 2019) αναγράφεται πως το τελευταίο τρίμηνο του 2019 «was characterized by acts of violence throughout the Occupied Palestinian Territory, including the firing of rockets, mortars and incendiary devices by Palestinian militants from Gaza against civilians in Israel and the use by Israel of lethal force against Palestinians.»

Κύρια αναφορά γίνεται στην κλιμάκωση των επιθέσεων τον Νοέμβριο 2019 όπου οι ισραηλινές δυνάμεις προέβηκαν σε στοχευμένη επίθεση εναντίον ενός ανώτερου στελέχους του ένοπλου βραχίονα της οργάνωσης Ισλαμικού Τζιχάντ. Από τις ισραηλινές επιδρομές σκοτώθηκαν 34 Παλαιστίνιοι, εκ των οποίων οι 16 ήταν άμαχοι.

Τα πιο πάνω αναφερόμενα καταληκτικά σχόλια του λειτουργού καθώς και οι πληροφορίες που περιέχονται σε άλλες πηγές πληροφόρησης, καταδεικνύουν το ότι πληρείται η προϋπόθεση σχετικά με την παύση της προστασίας ή συνδρομής της UNRWA στη περιοχή της Γάζας και ως εκ τούτου, σύμφωνα με την απόφαση του ΔΕΕ στην *El Kott*, στην οποία ερμηνεύθηκε το άρθρο 12 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2004/83 σχετικά με τον αποκλεισμό, το οποίο έχει ενσωματωθεί στον περι

Προσφύγων Νόμο, ο Αιτητής δικαιούται αυτοδικαίως «τα ευεργετήματα της Οδηγίας 2004/83», που συνεπάγεται την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα και την αυτόματη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα στον αιτούντα.

Ως εκ τούτου, συμφωνώ με τη θέση του συνηγόρου του Αιτητή και καθοδηγούμενη από την απόφαση *El Kott* του ΔΕΕ σχετικά με την ερμηνεία του συγκεκριμένου άρθρου σε σχέση με Παλαιστίνιους πρόσφυγες, θεωρώ ότι οι Καθ'ων η Αίτηση λανθασμένα και/ή υπό καθεστώς νομικής πλάνης, παραχώρησαν στον Αιτητή το καθεστώς συμπληρωματικής προστασίας αντί του προσφυγικού.

Να σημειωθεί ότι, σε κάθε περίπτωση, η ιδιότητα του πρόσφυγα που χορηγείται στον Αιτητή παύει, εάν αποκτήσει τη δυνατότητα να επιστρέψει στη ζώνη επιχειρήσεων της UNRWA, στην οποία είχε τη συνήθη διαμονή του, επειδή έχουν παύσει να υφίστανται οι συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώρισή του ως πρόσφυγα (βλ. συναφώς, κατ' αναλογία, απόφαση της 2ας Μαρτίου 2010, **C-175/08**, **C-176/08**,

C-178/08 και C-179/08, Salahadin Abdulla κ.λπ., Συλλογή 2010, σ. I-1493, σκέψη 76).

Με βάση το σύνολο των στοιχείων που τέθηκε ενώπιόν μου, όπως τα έχω αναφέρει και πιο πάνω, η προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιείται δυνάμει του άρθρου 146(4)(δ) του Συντάγματος και του άρθρου 11(3)(β) του περί Ίδρυσης και Λειτουργίας Διοικητικού Δικαστηρίου Διεθνούς Προστασίας Νόμου (Ν. 73(I)/18). Κρίνω ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση του Αιτητή ως πρόσφυγα και δια ταύτα χορηγείται στον Αιτητή το καθεστώς του πρόσφυγα. Επιδικάζονται €1500 έξοδα, πλέον Φ.Π.Α., υπέρ του Αιτητή και εναντίον των Καθ'ων η Αίτηση.

Μ.ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ.Δ.Δ.Δ.Π.